

گزانتمای منتشر نرمولیپیدمیک: گزارش یک مورد

دکتر منیژه ماندگارفرد - دکتر یحیی دولتی

مرکز آموزش و پژوهش بیماری‌های پوست و جذام، دانشگاه علوم پزشکی تهران

سطح لیپید سرم معمولاً طبیعی است ولی گاهی به علت کاهش کلیرانس کمپلکس آنتی‌بادی - لیپوپروتئین ممکنست افزایش یابد.^(۲۳)

معرفی بیمار:

بیمار مرد ۵۸ ساله‌ای از اهالی آذربایجان است که شروع بیماری را از ۳ سال قبل ذکر می‌کند که به صورت پلاک‌های زرد رنگ ابتدا از صورت و اطراف چشم‌ها شروع شده و سپس به گردن و سینه و سایر نواحی بدن گسترش یافته است. در معاينة ضایعات به صورت پلاک‌های وسیع زرد رنگ، کمی اندوره در اطراف پلک‌ها، قسمت قدامی و طرفی گردن، تمام قسمت قدامی سینه و قسمت پروگزیمال اندام فوقانی مشاهده می‌شد (تصاویر ۱ و ۲). ضایعات فاقد هرگونه علائم سوبوتکتو بودند. در بررسی‌های انجام شده آزمایشات تری گلیسرید، کلسترول (HDL, LDL, VLDL) همگی در حد طبیعی هستند. بیوپسی انجام شده از پوست تغییرات آتروفیک در اپیدرم و فیبروز در درم را نشان می‌دهد. تجمع سلول‌های foamy در درم Diffuse plane xanthoma فوقانی و میانی مشهود است که تشخیص xanthoma را مطرح می‌سازد (تصویر ۳). در بررسی‌های سیستمیک هیچگونه علائمی دال بر پاراپروتئین یا بیماری زمینه‌ای دیگری یافت نشد.

بحث:

Diffuse normolipaemic plane xanthomatosis

یک علامت تومورهاست که اغلب با گاموپاتی‌ها و یا اختلالات هماتولوژیک همراهی دارد. صورت بخصوص نواحی پری‌اوربیتال و تنہ شایع ترین محل درگیری هستند. ضایعات اولیه ممکن است شبیه گزانتمای داشته باشند. ضایعات بعدی ممکن است به صورت پاپول و پلاک یا نواحی وسیع اسکلروتیک و اندوره با ته رنگ زرد دیده شوند. ضایعات پوستی ممکن است سال‌ها مقدم بر مشکلات سیستمیک باشند. گزانتمای دیفیوز ممکن است در نواحی التهابی پوست

مرد ۵۸ ساله‌ای با پلاک‌های وسیع زرد رنگ در نواحی مختلف بدن مراجعه نموده که آسیب‌شناسی تشخیص Diffuse plane xanthoma (سایر آزمایشات انجام شده همگی طبیعی بودند). در این بیماری بسیار نادر ضایعات گزانتماتو در پوست پیدا شده و گاهی با پاراپروتئینی‌ها همراهی دارد، لیپیدهای سرم معمولاً در حد طبیعی هستند. نمای هیستولوژیک شامل المانهای التهابی و گزانتماتوس می‌باشد. درمان این اختلال بستگی به بیماری میلوپرولیفراتیو زمینه‌ای و یا پاراپروتئینی دارد.

واژه‌های کلیدی: گزانتماتوس - نرمولیپیدمیک - پاراپروتئینی

مقدمه:

گزانتمای منتشر نرمولیپیدمیک Diffuse plane xanthoma اولین بار بوسیله Altman و Winkelmann در سال ۱۹۶۲ توصیف شد. این دو معتقد بودند که این بیماری همراهی با بیماری‌های داخلی تدارد. گرچه ۴ سال بعد Lynch و Winkelmann ارتباط تزدیکی بین این بیماری و اختلالات سیستم رتیکولوآندوتلیال را گزارش کردند.^(۱) ضایعات به صورت پلاک‌های وسیع و پهن در پوست پلک‌ها، گردن، قسمت فوقانی تن، باسن و فلکسورها شروع می‌شود. لیپیدهای سرم معمولاً طبیعی هستند. حدود نیمی از بیماران یک اختلال میلوپرولیفراتیو یا میلوپرولیپیل، لوسومی گرانولوسیتیک یا لوسومی لفسیتیک دارند. اکثر بیماران پاراپروتئین در گرددش خون و بعضی اختلالاتی در کمپلمن سرم دارند. نمای هیستولوژیک شامل المانهای التهابی و گزانتماتوس می‌باشد و تجمع ماکروفاژهای foamy در درم با تمرکز بیشتر در اطراف عروق به همراه سلول‌های التهابی وجود دارد.

این حالت در اثر رسوب کمپکس لیپوپروتئین - ایمونوگلوبولین در اطراف عروق ایجاد می‌شود. آنتی‌بادی ضد لیپوپروتئین به همراه پاراپروتئینی‌ها تشکیل می‌گردد. گرچه

گروه‌های کوچک و گاه بزرگتر دیده می‌شوند. گاهی این سلول‌ها به صورت نوارهای باریکی در میان دستجات الاف کلازن قرار گرفته‌اند. بندرت سلول‌های ژانت Touton دیده می‌شوند. گرچه در میان موارد گزارش شده انسیدانس بیماری زمینه‌ای کمتر از حد انتظاری بوده است اما به نظر می‌رسد که ضایعات پوستی وسیع و گسترده ممکنست بیانگر حضور و همراهی با بیماری سیستمیک باشد و لذا این بیماران باید از نظر کلینیکی سالهای دنبال شوند^(۱).

درمان این اختلال بستگی به بیماری میلوپرولیفراستیو زمینه‌ای و یا پاراپروتئینمی دارد. به طور تثوريک تعويض پلاسمای باید مؤثر باشد ولی تاکنون گزارشی در مورد کاربرد آن نبوده است^(۲).

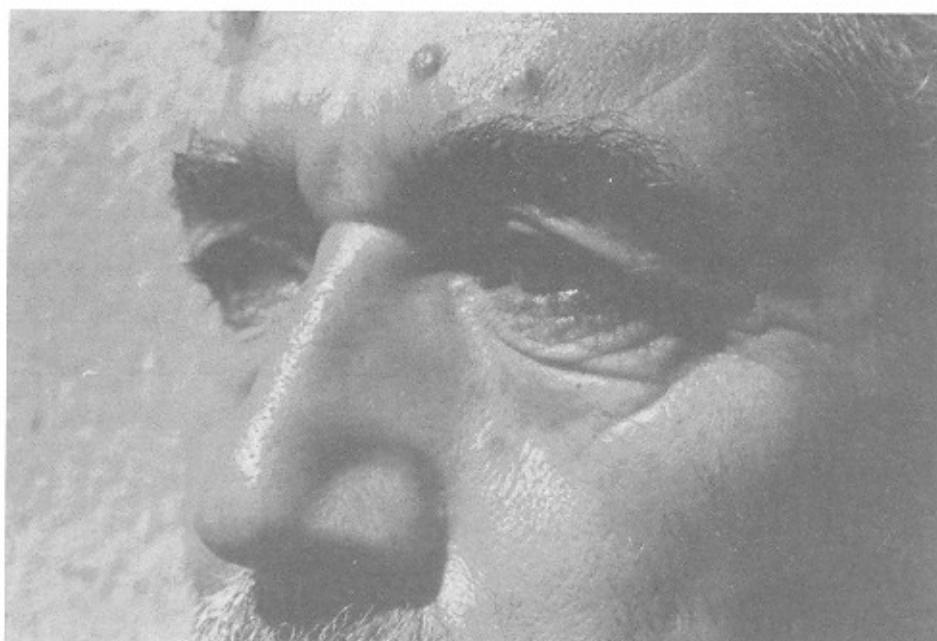
از جمله درماتیت اتوپیک و یا persistent light eruption ایجاد شوند که در این موارد ضایعه به همراه بیماری زمینه‌ای و منعکس‌کننده یک پاسخ گستردۀ به التهاب و یا ترومایی باشد. محققان DNPX همراه با بدخیمی خونی را از سایر موارد Non-Langerhans cell histiocytosis ضمن یک گروه ایدیوباتیک را هم به حساب آورده‌اند. در این اختلال ضایعات پوستی ممکن است سالها مقدم بر اختلال خونی باشد. لسفوستیت‌های پرولیفره ممکن است سیتوکاین‌هایی ترشح کنند که ابتدا ماکروفازها و سپس فعالیت لیپوپروتئین‌ها را تغییر بدهد، این تحریق توانسته عملت اینکه چرا ضایعات پوستی ابتدا ایجاد می‌شوند را توجیه کند^(۳). در بررسی آسیب‌شناسی سلول‌های foamy به صورت

منابع

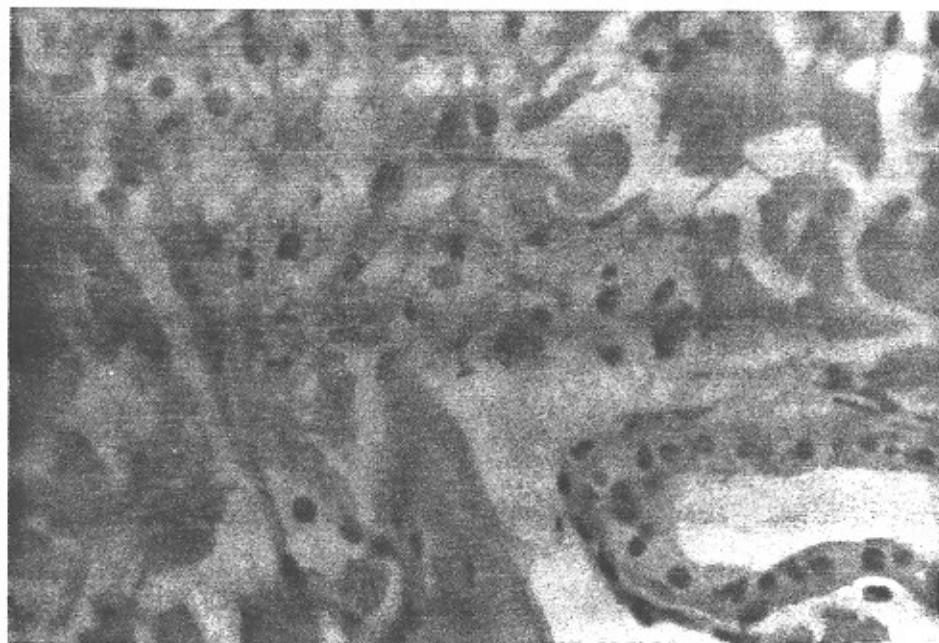
- 1 - Marcoval J, Moreno A, et al. Diffuse plane xanthoma. J Am Acad Dermatol 1998; 39: 439-442.
- 2 - Russell Jones R, Baughan ASJ, Cream JJ, et al. Complement abnormalities in plane xanthomatous with paraproteinaemia. Br J Dermatol 1979; 101: 711-16.
- 3 - Jordon RE, Mc Duffie FC, Good RA, et al.

Diffuse normolipemic plane xanthomatosis an abnormal complement profile. Clin Exp Immunol 1974; 18: 407-15.

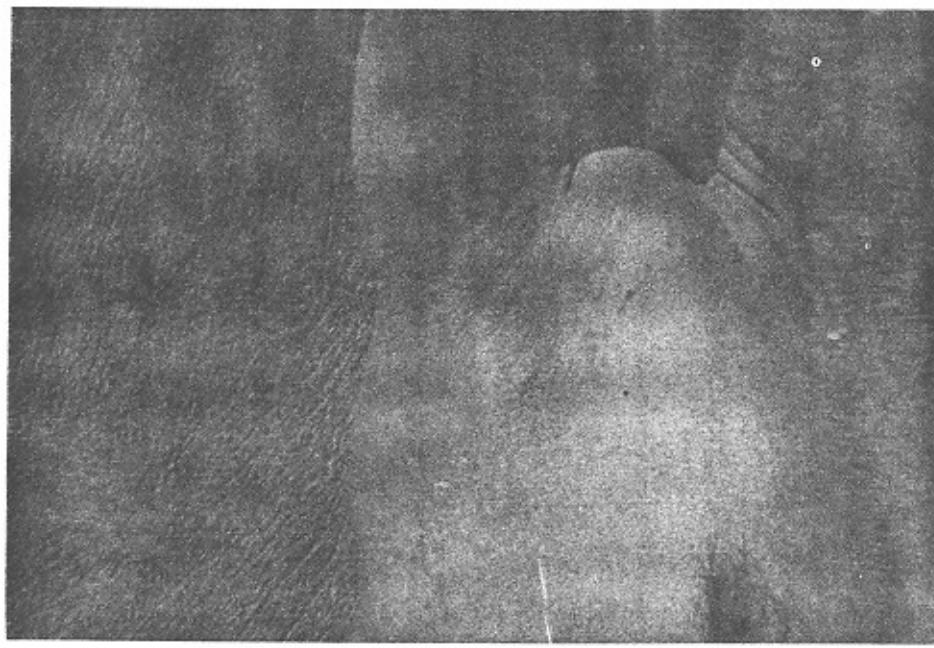
- 4 - Burgdorf WHC, Zelger B. Miscellaneous histiocytic disorders. In: Demis DJ (ed). Clinical Dermatology. Philadelphia: Lippincott- Raven Publishers. 1997; Section 20-17: 9-10.

شکل ۱ - پلاک‌های زرد رنگ در اطراف چشم بیمار

شکل ۲ - پلاک‌های زرد رنگ در ناحیه آگزیلا، گردن و سینه بیمار

شکل ۳ - تجمع سلول‌های Foamy در درم